Dosarul nr. 1-29/2025

SENTINȚĂ
În numele Legii

20 noiembrie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Viorel Botnaraș
Grefieri – Daniela Borș, Tatiana Levinte, Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorilor – Tumuruc Marcel și Dumbrăveanu Nicolae,
Avocatului – Bogos Alexandru,
a judecat în ședință de judecată publică, în limba română, în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, ***în partea ce ține de individualizarea pedepsei,*** în cauza penală de învinuire a lui

Camerzan Maxim Ruslan*, a.n. *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, ap. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, neîncadrat oficial în câmpul muncii, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, anterior judecat:*
- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28.02.2020, în baza art. 264[1] alin. (1) CP, cu aplicarea art. 364[1] CPP, *la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 04.02.2025 și examinată – 20.11.2025.
Procedura de citare legal executată.
Instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

1. ***Inculpatul Camerzan Maxim*** la 05.09.2023, aproximativ la orele 20:55, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere cu categoria respectivă, conducând automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î XWO 126, deplasându-se pe traseul Chișinău-Hîncești, în preajma or. Ialoveni, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a încălcat cerinţele prevederilor art. 10 pct. 2) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că persoana care conduce un autovehicol trebuie să posede şi la cererea lucrătorilor de poliţie, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehicolul condus şi cerinţele prevederilor art. 14 lit. a) Regulamentul Circulaţiei Rutiere care stipulează că conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, condiţii care au fost ignorate de conducătorul vehicolului şi ca rezultat, a fost stopat de către inspectorii SP al INSP al IGP, Șeremet Marcel și Iurciuc Marian, aflați în exercițiul funcțiunii privind asigurarea ordinii publice și securității traficului rutier, după care în timpul verificării actelor a apărut suspiciunea la consum de alcool. Ulterior, Camerzan Maxim fiind supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi a naturii ei, ultimul a acceptat proba Drager-Test nr. 268 prin care s-a stabilit concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l, care potrivit art. 134^{12} alin. (3) Cod penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Astfel, Camerzan Maxim prin acţiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (4) Cod penal (în redacția Legii de pînă la 07.09.2024) – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat fără a deține permis de conducere*.

3. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05.04.2024, Camerzan Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264^{1} alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364^{1} Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^{1} Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei lui Camerzan Maxim pe o perioadă de probațiune pe un termen de 1 (unu) an și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În perioada de probă față de Camerzan Maxim s-au stabilit restricții: să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probaționale (f.d. 95-109).

4. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs acuzatorul de stat, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță şi pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Camerzan Maxim recunoscut culpabil în art. 264^{1} alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă

sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pe motiv că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, că pedeapsa aplicată nu este echitabilă și proporțional faptei comise în coraport cu personalitatea inculpatului.

La fel, sentința a fost atacată cu recurs și de avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului Camerzan Maxim, solicitînd casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin aplicarea unei pedepse mai blînde minime, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27.12.2024, a fost respins, ca nefondat recursul avocatului în interesele inculpatului și admis recursul procurorului, casată parțial sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05.04.2024, în partea individualizării executării pedepsei penale (aplicarea art. 90 Cod penal) și remisă cauza la rejudecare, în această parte, în aceiași instanță, în alt complet de judecată. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute (f.d. 136-142).

6. Astfel, în cadrul ședinței fixate pentru rejudecarea cauzei penale în partea ce ține de individualizarea și executării pedepsei, participanții la proces s-au expus după cum urmează:

Procurorul Dumbrăveanu Nicolae a indicat că urmează să se expună doar asupra individualizarea și executării pedepsei. La emiterea sentinței solicită a-l recunoaște pe Camerzan Maxim vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal (redacția Legii de pînă la 07.09.2024), cu stabilirea în baza prevederilor acestui articol, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A mai comunicat că, conform revendicării inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, astfel la stabilirea pedepsei urmează să se țină cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Avocatul Bogos Alexandru în interesele inculpatului a solicitat în temeiul art. 60 Cod penal, încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală sau aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de 2 ani, menționînd că inculpatul are la întreținere un copil minor, se căiește de cele comise, actualmente soția este însărcinată cu al doilea copil ce necesită sprijin.

Inculpatul Camerzan Maxim în ședință a solicitat instanței aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ca pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune, îi pare rău de cele comise, are la întreținere un copil minor, soție și actualmente ultima fiind însărcinată cu al doilea copil.

7. Audiind poziția participanților la proces, examinând cauza prin prisma constatărilor din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27.12.2024, instanța notează că potrivit art. 451 Cod de procedură penală, procedura de rejudecare şi limitele acesteia se reglementează de prevederile art. 436, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 436 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală,

procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului. Cînd hotărîrea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, **instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărîrea a fost casată**.

Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că ***art. 436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.***

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

La fel, instanța subliniază că art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală, la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decît numai dacă hotărîrea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

La caz, instanța de judecată reiterează că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27.12.2024, a fost respins, ca nefondat recursul avocatului în interesele inculpatului și admis recursul procurorului, casată parțial sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05.04.2024, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale (aplicarea art. 90 Cod penal) și remisă cauza la rejudecare, în această parte, în aceiași instanță, în alt complet de judecată. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute (f.d. 136-142).

În decizia pronunțată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27.12.2024, a menționat că pedeapsa stabilită de către instanţa de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiţionat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, că anterior inculpatul a fost tras la răspundere contravențională și penală.

Astfel, instanța se va expune doar în partea individualizării executării pedepsei, fără a atrage atenție la celelalte dispoziții din sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05.04.2024, reținând situația de fapt cea avută în vedere la soluționarea recursului.

Instanța relevă că, conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instața reține, că individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Îm conformitate cu art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre

motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

O condiţie obligatorie pentru condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei şi calităţilor individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condiţiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituţia suspendării condiţionate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare social care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În viziunea instanţei, fapta comisă de inculpat prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la relațiile sociale în domeniul transporturilor, privind siguranța traficului rutier, infracțiunea comisă potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Circumstanțe ce ar atenua răspunderea penală a inculpatului Camerzan Maxim în corespundere cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța nu a stabilit.

În calitate de circumstanță agravantă, instanța de judecată reține în privința lui Camerzan Maxim agravanta prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal și anume săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de judecată notează, că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o

pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanța notează că corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Astfel, cu referire la pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului Camerzan Maxim instanța de judecată reține că acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28.02.2020, în baza art. 264[1] alin. (1) CP, cu aplicarea art. 364[1] CPP, la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport (f.d. 25-27). La fel, potrivit cazierului contravențional, inculpatul Camerzan Maxim pe perioada 2015-2023 a fost tras la răspundere contravențională de 18 ori (f.d. 28), ce atestă că inculpatul nu a pășit pe calea corijării.

Instanța de judecată conchide că, suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate anterior inculpatului în baza art. 90 Cod penal, este prea blândă, poate crea impresia altor persoane despre blândețea legii penale în mod special în cazul comiterii infracțiunii menționate, că pedeapsa stabilită urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală şi să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii, prin urmare în privința inculpatului urmează a fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Mai mult, instanța consideră că, *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a ultimului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă* ***un pericol social sporit****, pentru ca să fie conștientizate faptele comise de inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială*.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, instanța statuează că aplicarea pedepsei menționate supra, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Raportînd cele supra menționate, precum și reieşind din circumstanţele cazului, ţinînd cont de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează satisfăcătoare, nu are un loc de muncă, la întreținere are un copil minor, anterior a fost tras la răspundere penală și contravențională, care în ansamblu denotă faptul că Camerzan Maxim ar fi o persoană predispusă de a comite fapte ilegale, care nu a păşit pe calea corectării și reeducării,

continuându-și calea infracțională, în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea ultimului față de fapta comisă, acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului Camerzan Maxim este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale privative de libertate, fiindu-i stabilit ultimului o pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, în conformitate cu art. 10, 72 alin. (2) Cod penal (în redacția legii din 07.09.2024), deoarece inculpatul a săvârșit cu intenție o infracțiune din categoria celor ușoare (în redacția legii de până la modificări 07.09.2024).

În această ordine de idei, instanța de judecată reține, că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii în privința inculpatului cu izolare de societate şi reeducarea în locurile de detenţie, iar o pedeapsă mai blîndă nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal, la caz nefiind întrunite temeiurile întru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar cît priveşte solicitarea avocatului și inculpatului, privind aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse neprivative de libertate, conform art. 90 Cod penal, instanţa de judecată o consideră iraţională şi neîntemeiată, deoarece o pedeapsă mai blîndă nu-și va atinge scopul pedepsei penale, la caz nefiind întrunite temeiurile întru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La fel, instanța consideră neîntemeiate alegațiile avocatului Bogos Alexandru în interesele inculpatului, privind aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal, încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală a inculpatului, cu liberarea de la răspundere penală, că infracțiunea a fost comisă în anul 2023, deoarece prin sentința instanței de fond din 05.04.2024, inculpatul Camerzan Maxim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an, iar prin decizia instanței de recurs din 27.12.2024, sentința a fost casată parțial, doar în partea individualizării executării pedepsei penale, prin urmare inculpatul deja a fost condamnat cu respectarea termenului de tragere la răspundere penală, iar instanța la rejudecare este în drept să se pronunțe în limitele în care hotărârea a fost casată, doar în partea individualizării pedepsei penale.

Referitor la măsura preventivă.

Potrivit cu dispoziţia art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă, iar în corespundere cu prevederile art. 11 alin. (3) din Codul de procedură penală, privarea de libertate, arestarea, internarea forţată a persoanei într-o instituţie medicală sau trimiterea ei într-o instituţie educaţională specială, precum şi prelungirea acestor măsuri, se permit numai în baza unui mandat de arestare sau a unei hotărîri judecătoreşti motivate.

Astfel, în raport cu prevederile legale enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a concluzionat că vinovăţia inculpatului în săvârşirea faptei infracţionale a fost

dovedită pe deplin conform învinuirii formulate, ca prin urmare pedeapsa care urmează să i se aplice lui Camerzan Maxim să fie în formă de închisoare, instanţa de judecată, pentru asigurarea executării sentinţei, găseşte de cuviinţă ca o dată cu pronunţarea hotărârii să se aplice faţă de Camerzan Maxim inclusiv măsura preventivă sub formă de „*arestare preventivă*”, dispoziţie judecătorească care să se execute imediat, astfel că termenul executării pedepsei să se calculeze începând cu data reţinerii inculpatului și escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal, art. 382-389, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Lui ***Camerzan Maxim Ruslan*** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05.04.2024, casată parțial prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27.12.2024, în partea individualizării executării pedepsei penale, se condamnă la închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Se aplică faţă de ***Camerzan Maxim Ruslan*** măsura preventivă „*arestarea preventivă*” pe un termen de până la intrarea în vigoare a sentinţei, dispoziţie judecătorească care se execută imediat.

Măsura procesuală de constrângere va avea efect imediat începând cu data pronunţării sentinţei – 20.11.2025, iar termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data reţinerii lui ***Camerzan Maxim Ruslan*** și escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat, care urmează a fi realizată nemijlocit din sala şedinţei de judecată sau, după caz, de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul condamnatul ***Camerzan Maxim Ruslan***, cu anunțarea în căutare a acestuia, dacă va părăsi locul de domiciliul și locul său de aflare nu va fi cunoscut, în conformitate cu prevederile art. 196 alin. (3), (4) Cod de executare.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Viorel Botnaraș**